

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 9.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1909.

Leto 39.

K PASTIRČKU!

Kaj tako me vedno vleče
tja k pastirčku na dobravice,
kjer pasó se kravice —
kaj tako me vedno vleče?

Kaj le tolikrat prihaja
lep spomin na mladi čas
v moje tožno srce v vas,
kakor žarek mil iz raja?

Srečni bili smo takrat,
srečni bili smo brez mej,
kot ne bomo več poslej,
srečni bili le takrat!

Bogumil Gorenjko.

V ŠOLO!

Čaka vranec, čaka vranec,
da poskoči v dir,
pa še vedno se naslanja
sinko žalostno na dver.

Kar ne more se ločiti
od domače hiše. —
Stiska k materi se dragi,
pridušeno vzdihše.

„Idi, sinko, sinko dragi,
s tabo gre moj blagoslov,
ki pripelje spet te kmalu
srečnega pod rodni krov!“

V dir lehak spusti se vranec
od domače hiše.
Tužno sinek gre v daljavo,
mati solze briše.

Mokriški.

